

ZAKLJUČNI RACUN ZA LETO 1975

Lani slabo za letos

Obveščeno delavcev je prav gotovo eden izmed glavnih pogojev za uspešen razvoj samoupravljanja. Tega se zavedajo tudi v Jelovici in zato so posebno o tekočem poslovanju redno mesečno seznanjali zaposlene. Vendar mislimo, da ne bo narobe, če vseeno še enkrat podrobneje pogledamo, kako je Jelovica končala lansko poslovno leto.

Osnovna ugotovitev je, da letni načrt ni bil dosežen. Proizvodnja namreč ni bila taka kot je bilo pričakovati. Posebno slabo je bilo v montaži, pa tudi v čisti proizvodnji plan ni bil dosežen. Dosti vzrokov je seveda v pomanjkanju delavcev na montaži, vendar se precej pri njih pozna tudi manjša proizvodnja. Če bi pogledali, kdo je letni načrt presejal, lahko takoj dodamo, da je to uspelo le nekaterim. V temeljni organizaciji stavbno pohištvo je bila nad načrtom primarna proizvodnja, zatem linija vrat ter proizvodnja polken in rolo omaric v Kranju. V temeljni organizaciji združenega dela montažni objekti pa sta bili nad načrtom proizvodnje montažnih objektov žaga v Cenkljah.

Morda nekaj besed o vzrokih za take slabe rezultate. Precej je bil kriv izredno težak položaj na tržišču, zlasti so rasle zaloge, veliko je bilo težav z lesom, ki ga je v začetku primanjkovalo, dosti pa ga je bilo tudi neustrezne kakovosti. Precej posledic je prinesla tudi uvedba tehnične kontrole, ki je prispevala k boljšim izdelkom, posredno pa tudi k manjšemu učinku dela. Deloma pa je zaostanek nastal predvsem v TOZD stavbno pohištvo tudi zaradi tega, ker je bilo med letom zaposleno manj novih delavcev, kot je to predvideval letni načrt. Pomanjkanje ljudi pa se je kot že prej rečeno posebej poznalo tudi na montažnih objektih, kjer ni bilo moč pravočasno ugoditi vsem željam kupcev.

Pozitivni premiki

Če po eni strani ugotavljamo, da proizvodni načrt le ni bil dosežen tako kot je bilo predvideno, pa velja nekaj besed nekaterim pozitivnim dosežkom v letu 1975. Izgube delovnih ur so se zmanjšale, še zlasti je pohvalno to s strani neupravičenih izostankov z dela. Za 13 odstotkov jih je bilo manj kot leto prej, kar po svoje zgovorno potrjuje koristnost ostrih ukrepov odborov za ugotavljanje prekrškov v podjetju. Tudi bolezenskih izostankov nad 30 dni je bilo manj kot leto prej, tistih do 30 dni pa je le 1 odstotek več. Tudi tu je svoje prispevala novost v letu 1975, to je nova obratna ambulanta, kjer zdravnica Selanova lahko veliko hitreje in bolje opravlja svoje delo in kjer se že poznajo tudi njeni pristopi k preprečevanju bolezni in ne samo zdravljenje.

Precej delavci vedno govore o dragirji, ki jih pesti na vsakem koraku in slabih osebnih dohodkih. Zato je zanimivo pogledati, kako je z temi

v primerjavi z letom 1974. Lani so se osebni dohodki v Jelovici povprečno povečali za 21 odstotkov, in če bi upoštevali priznano stopnjo inflacije (podražitev) v okviru Jugoslavije, bi lahko videli, da so se osebni dohodki v Jelovici povečali približno za enak odstotek kot inflacija. Torej po tej plati ne bi smelo biti prevelikih negotovanj. Pa tudi drugače. Primerjava osebnih dohodkov v Jelovici z dohodki nekaterih drugih delovnih organizacij v škofjeloški občini pove, da je Jelovica vsekakor med tistimi podjetji, ki imajo povprečni osebni dohodek višji, kot poprečje v občini. V Jelovici je bil leta 1974 poprečni osebni dohodek 2524 dinarjev, lani pa je bil 3041 dinarjev.

Finančni rezultati

Ti so za Jelovico vsekakor v znaku težav, ki pestijo vso lesno industrijo. Najprej mogoče pozitivne stvari. Celoten dohodek se je povečal za 8 odstotkov v primerjavi z letom prej, vendar to ne pomeni, da je bil letni načrt uresničen. Dosežen je bil le 89 odstotno.

Vse drugo pa je bilo seveda dosti slabše. Ker so se povečali materialni stroški, več-

(Nadaljevanje na 2. str.)

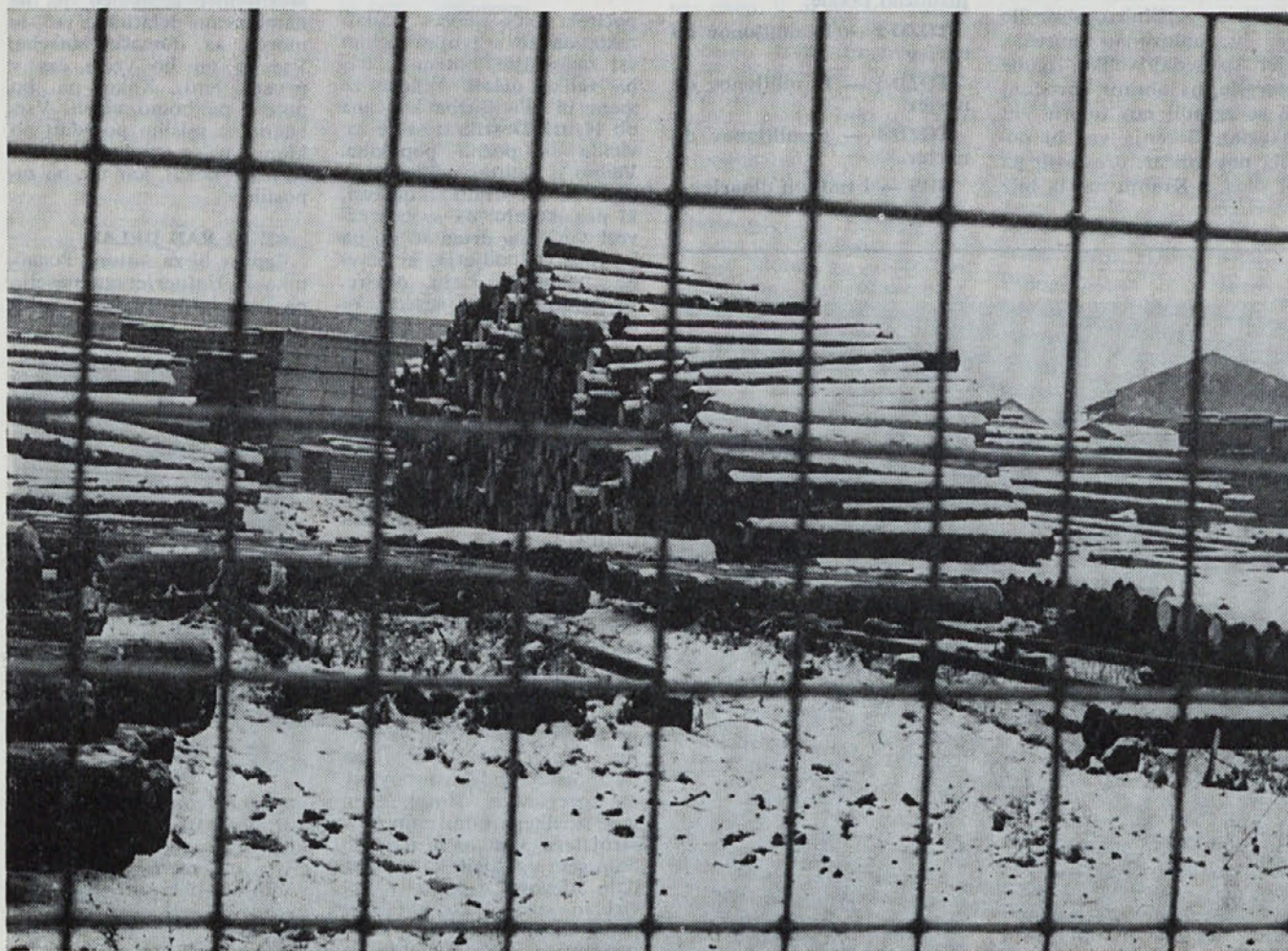
Boljše delo

Če bi sedajle napisali, da je treba dvigniti norme v Jelovici, bi večina tistih, ki dela za stroji skočila pokonci in protestirala. Pod izrazom »večja produktivnost« jih namreč precej razume le to, da je potrebno več delati. Vendar ni tako. Produktivnost se lahko dvigne tudi na drugačen način. Predvsem pa bi rad opozoril, da bo produktivnost vsekakor treba dvigniti. V to silijo razmere, ki jih narokuje domače, zlasti pa tuje tržišče. Konkurenca je vedno hujša in uspeh je zagotovljen le tistim, ki bodo ponudili cenejše izdelke. Ker se cene surovin ne zmanjšujejo, ker se osebni dohodki le dvigajo, ker se večajo razne davke, je seveda izdelek tudi vedno dražji. Cenejši lahko postane le z dvigom produktivnosti dela, seveda pa je še nekaj več drugih dejavnikov, vendar tokrat le o prvem.

Kako je torej s produktivnostjo. Na več načinov se je da povečati. Precej se lahko naredi z zamenjavo starih in pretežno slabše avtomatiziranih strojev in prav gotovo bo Jelovica morala tudi v prihodnje veliko denarja vlagati na to področje. Veliko bi se poznalo na dvigu produktivnosti, če bi bili vsi delovni postopki temeljito proučeni, da ne bi prihajalo do zastojev na primer pri dobavi surovin, tudi smoterno izkoriščanje delovnega prostora (čim manj nepotrebne hoje in prijemov) je lahko prispevek k cenejši proizvodnji. No, nenazadnje pa je precej tudi na delavcih. Veliko ur se izgubi v tovarni, ko stroj začne obdelovati les ne ob točno 6.00, ampak na primer ob 6.04. Pet minut tu, pet minut tam, vse to pomeni, da je določen stroj zato naredil v enem letu manj izdelkov in zato je njegova cena za to tudi toliko večja.

Se se da naštevati. Tako kot se delavcem že dolgo govori o koristnosti inovacij in izumov, tako lahko rečemo, da bi se tudi tem vprašanjem večje produktivnosti morale posvečati vedno več pozornosti. Predvsem se bo to poznalo na dohodku, tako podjetja kot delavca. Parola o produktivnosti pa torej tako dobje še materialno plat.

J. C.

Lani slabo za letos

Časa bo dovolj

(Nadaljevanje s 1. str.)

ja je bila amortizacija in drugi izdatki, je seveda tudi dohodek v podjetju bil pod dosegom leta 1974 in sicer za 7,3 odstotka. Ker so se povečale tudi pogodbene obveznosti in kot smo že prej navedli, ob takem poslovanju še osebni dohodki, je seveda največji zaostanek in sploh najbolj problematičen, ostanek dohodka. Ta je v primerjavi z letom prej komaj 41 odstotni, torej za več kot polovico manjši. Potrebno pa je le dodati, da je bil pričakovani, in je bil celo večji kot je bilo planirano. Slab pa je tudi položaj v rubriki podjet-

niške akumulacije, kjer je tudi skoraj polovico manjša od predlanske in je letni načrt dosežen le 76 odstotno. Posledice vseh teh negativnih pojavov, zlasti nizkega ostanaka dohodka in nizke podjetniške akumulacije pa se bo prav gotovo čutilo v naslednjih letih. Tržišče bo zahtevalo nove ali pa cenejše izdelke, te pa bo moč narediti le z novimi stroji, ki bodo tudi več naredili. Če pa se bo nadaljevalo prej omenjeno nazadovanje, kaj kmalu ne bo več denarja za takoimenovano razširjeno reprodukcijo.

Zato bo tem vprašanjem v letonjem letu vsekakor potrebno posvetiti precej pozornosti.

Navedeno je le nekaj najbolj izstopajočih podatkov iz zaključnega letnega računa. Brez dvoma bo o tem še potrebno precej razpravljati, vendar ne o vzrokih, temveč o posledicah in o tem, kako bi se v letošnjem letu izognili temu. Tu bo vsekakor potrebno pritegniti večino delavcev, ki bodo s svojim sodelovanjem morali skupno prispevati k ugodnejšemu poslovnemu letu 1976.

u.r

LETOSNJE NALOŽBE

Letošnje naložbe

V skoraj vseh obratih oziroma temeljnih organizacijah združenega dela je prve mesece leta precej govora o tem, kaj se bo v tekočem letu pri njih zgradilo novega, kateri stroj bo stekel na novo ali pa zamenjal starega. Zato bo morda zanimivo pogledati letošnji načrt naložb.

Najprej je treba povedati, da se lanski načrt naložb ni uresničil povsem in je ostalo neporabljenih 950.000 dinarjev. To je v glavnem ostanek od amortizacije, ki je bila nekaj večja od 9 milijonov dinarjev (op. vsi zneski so v novih dinarjih). Tako bodo za letošnje leto vsa sredstva Jelovice 19 milijonov dinarjev, na kar bi se dalo dobiti posojila domačih in tujih bank ter dobaviteljev opreme. Tega denarja naj bi bilo za nadaljnjih 16 milijonov dinarjev. Tako bi bilo letos na razpolago približno 35 milijonov dinarjev za investicije ali tri in pol stane milijarde. Ta načrt je večji od lanskega.

Podrobno naj bi se denar porabil za naslednje novosti,

seveda pa ni rečeno, da bo vse tudi natančno tako narejeno. Majhne spremembe lahko precej vplivajo tudi na naložbe. Temeljna organizacija trgovina naj bi zgradila letos predvidoma tri nova skladišča, nabavila nekaj pisarniške opreme in opravila nekaj obnovitvenih del. Za vse to bi se porabilo približno 13 milijonov dinarjev. TOZD stavbno pohištvo naj bi dobil novo halo C z nadstreškom, sušilnico, obnovilo naj bi toplovodno omrežje, kjer so sedaj velike izgube energije, na obratu Sovodenj bi se zgradil nov oporni zid (škarfa), Gorenja vas bi dobila nov viličar, prestavili pa bi silos, v Kranju naj bi bile

naložbe v stroje, za Preddvor pa bi se letos naredili vsi zidalnji in gradbeni načrti za nov obrat. Tudi nekaj novih strojev bi dobili. Tu pa je še precejšnja rezerva in sicer 500 starih milijonov dinarjev, ki naj bi bili namenjeni za dokončno ureditev primarne proizvodnje.

TOZD montažni objekti bi denar porabil za izdelavo zidalnih in gradbenih načrtov za novo proizvodno dvorano, kupili pa bi tudi več strojev med njimi kompresorji, čelilniki, profilni avtomati. Skupne službe pa bi denar porabile za dokončno ureditev ogrevanja prostorov, nakup pisarniške opreme in opremo sektorjev.

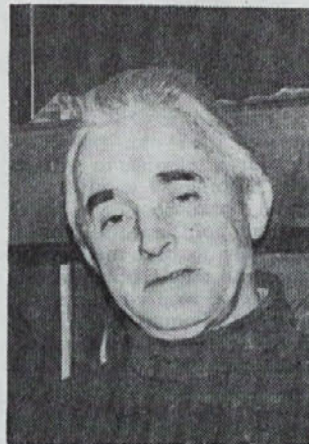
Če bi vse želeli prikazati tudi številčno bi bila tabela približno takale:

- TOZD-2 — 15 milijonov dinarjev
- TOZD-3 — 13 milijonov dinarjev
- TOZD-4 — 5 milijonov dinarjev
- SDS — 1 milijon dinarjev

Po novem letu oziroma pred dnevi sta odšla v pokoj dva dolgoletna delavca Jelovice. Beseda gre o Francu Bogataju z obrata Gorenja vas in Antonu Pogačniku iz obrata Stari dvor. Res moram že na začetku priznati, da gre vsako leto precej delavcev v pokoj in da niso njihovi odhodi bili posebej zabeleženi v glasilu, vendar naj kot opravičilo navedem, da bi o vseh le težko pisali, saj je prostora le premalo. Izbor za današnja »novopečena« upokojenca je bil malo slučajen, še bolj pa kot priznanje za preteklo delo. In ker bo takih ljudi še precej odšlo tudi v prihodnje, bomo v uredništvu seveda kolikor bo mogoče tudi njim dali zaslužno priznanje. Torej naj bo tokrat prvi poizkus.

ZELIM SI BITI MALO PROST

Ko sem Franca Bogataja obiskal na njegovem domu v Gorenji vasi, ga ni bilo doma. Pri sosedu je razvijal film in delal slike. Torej je to morda eden izmed tistih hobijev, ki jih bo Franc v pokoji posvetil več pozornosti? Njegov odgovor ni bil ne »ja« ne »ne«. Predvsem pravi, se bo najprej pošteno sprostil. Vsa leta svojega dela kot obratovodja v Gorenji vasi je namreč imel malo časa za pravi

počitek. »Če hočeš delati tako, da so s tvojim delom vsi zadovoljni, potem je treba veliko delati. Nikdar za mene ni bila služba končana ob 14. uri. Dostikrat se je zavlekla še pozno popoldne. Vedno si namreč nekje v sredi — na eni strani so delavci, ki pričakujejo, da se boš zavzel zanje, na drugi strani pa je vodstvo podjetja, ki seveda postavlja širše okvire. Usklajevanje pa seveda ni lahko.«

— In koliko let je to trajalo?

»Na obratu sem bil 18 let, od tega 14 let pod Jelovico. Vsa ta leta sem bil upravnik oziroma obratovodja. Posebej v začetku sem moral za vse sam skrbeti. Bil sem vodja po tehnični kot po komercialni liniji.«

— Znan ste bil vselej tudi kot delavec, ki se je z »dušo in telesom« potegoval za svoj obrat. Ali lahko s čem (če lahko to označimo kot skromnost) to tudi potrdite?

»No ja, marsikaj bi se dalo najti. No, naj bo ena stvar, pa me ne obsodite, da se hvalim. Vselej nam je stroj za površinsko obdelavo povzročal preglavice. Hoteli smo lepe izdelke, vendar nam novi stroj tega nikakor ni naredil. Sam sem ugotovil, kako bi se dalo njegovo napako odpraviti in sicer tako, da smo poleg stare brusilne glave namestili še eno, ki je imela

vpet tanjši papir in ta glava je potem popravljala lepotne napake večje glave. Bil je pri meni tovariš Kužnik in mi rekel, naj predložim podjetju opis te novosti, pa ga nisem. Saj mislim, da sem bil dovolj nagradjen s tem, da je moja zamisel koristila podjetju. Sem pač tak.«

— Pa je ostala neka želja, neuresničena ali bolje rečeno, kaj bi še poizkusili uresničiti, če bi še delali naprej?

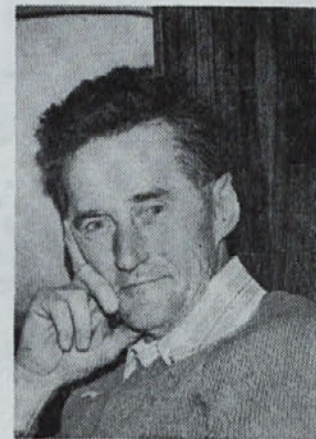
»Lepo novo halo imamo v Gorenji vasi, vendar je njena izkoriščenost premajhna in to zaradi neustreznega starega dela. Če bi novo halo podaljšali preko stare, bi bila storilnost precej večja, verjetno za celo tretjino. Tudi kakovost izdelkov bi bila večja. Pa tekoči trak bi lažje uvedli. To bi želel uresničiti. To pa je tudi moja želja, ki naj bi jo izpolnil novi obratovodja.«

— No, in kako naj bi potekali dnevi sedaj?

»Predvsem se nameravam posvetiti urejanju okolice hiše in tudi hiše. Za to namreč prej ni bilo časa. Pa tudi za druge dejavnosti bo verjetno sedaj več možnosti. Čeprav imam v spodnjih prostorih hiše delavnico, pa ne nameravam delati kaj več, le morda za domače potrebe. Vse to mi bo vzelo čas v prvem letu. Kako pa bo potem pa bomo videli. Vsekakor ne mislim posedati po klopih in se sprehajati. Bom že našel nekaj, kar me bo zaposlilo.«

SE BI RAD DELAL

Ceprav bi za Antona Pogačnika iz Hafnerjevega naselja na Trati lahko rekli, da je bil eden tistih, ki je zasadil lo-

pato za Jelovico in je torej pod njeno streho prebil že več kot 27 let, ne bi mogli reči, da so mu vsa ta leta odzvela voljo do dela in živahnost. Čeprav je šele od 1. januarja

(Nadaljevanje na 3. str.)

Novo skladišče v Sarajevu

(Nadaljevanje z 2. str.)

v pokoju, že premišljuje o priložnostni zaposlitvi, pa naj bo to vratarška služba pri Varnosti ali kakšno drugo ustrezno delo. Le da ne bi trajalo 8 ur pravi.

Vsa ta leta svojega dela v Jelovici je bil Anton med tistimi, ki so resnično utirali sedanjo pot. Bil je vselej med aktivnimi člani kolektiva, predvsem v samoupravi. Pred leti je bil predsednik sindikata, član delavskega sveta, upravnega odbora. Edino kar Antonu ni najbolj služilo, je bilo zdravje. To pa niti ni tako čudno, saj je bil partizan in sicer od prve polovice leta 1943. Kot borec je 40-

stoten invalid, 50-odstoten invalid pa je tudi iz dela v tovarni. Pa vendar ni bil nikdar med tistimi, ki bi neupravičeno zamujali na delo. Tudi zadnja leta je svoje delo ročnega krpalca opravljal tako kot pred leti, ko je bil še na vrhu svojih življenjskih moči.

— No, pa vseeno še eno vprašanje, ki je za ljudi v pokoju že kar običajno. Kaj nameravate delati sedaj?

»Kot rečeno, bi si najprej rad našel priložnostno zaposlitev. Rad namreč delam, pa še kakšen dinar bi rad zaslužil. Ta vedno prav pride, še zlasti sedaj, ko niti tega ne vem, kakšna bo pokojnina. Moj konjiček, če bi ga sploh

lahko tako imenoval, pa je vrt in tega bom sedaj še veliko lažje obdeloval in negoval. Časa za to delo pa mi sedaj ne bo več primanjkovalo.«

Razgovoru sta prisostvovali tudi žena in hčerka Francka, ki je mimogrede tudi delavka v Jelovici. Ob njegovih zadnjih besedah sta se zasmejala in potrdili: »Vrt je resnično njegov konjiček. Tam bo sedaj stalno in že komaj čaka, da bo skopnel sneg.« Nam pa ne preostane drugega, kot da mu zaželimo veliko sonca in seveda lepo rast. Pa tudi pravišnje mero uživanja za služnega pokoja.

J. Čadež

Letošnja oskrba z lesom

V preteklem letu je bil največji dobavitelj lesa Jelovici SOZD GLG bolje rečeno GG Kranj, ki je preskrbelo več kot 22000 m³ lesa. Omejitev uvoza pa bi kmalu prizadele proizvodnjo. Vendar so takrat ostale članice GLG nesebično priskočile na pomoč in Jelovici dale več kot 8400 m³ žaganega lesa. Ker je ostalega lesa, ki je bil potreben za proizvodnjo bilo veliko manj — iz uvoza in ostale domače

dobave — le 4800 m³, lahko rečemo, da je glavni dobavitelj le bil SOZD in se je po letu dni že v praksi potrdila koristnost take povezave.

In kako bo letos s surovino? Tudi letos naj bi bil glavni dobavitelj GLG. Po sklepu kolegijskega poslovnega organa naj bi GG Kranj dobavil 21000 m³ hlodovine, ostale članice GLG pa še 11.000 m³ žaganega lesa, torej se je problem oskrbe Je-

lovice že rešil in lahko rečemo, da bi proizvodnja morala teči nemoteno. Seveda pa je še več stvari, ki zahtevajo ureditev. Predvsem je nujno doseči trajno pogodbeno preskrbo Jelovice, seveda pa je potrebno tudi bolje opredeliti cene. Ze sedaj pa se vedno bolj postavlja v ospredje vprašanje primarne proizvodnje v srednjeročnem obdobju ter sploh s tem oskrba Jelovice z lesom.

ur.

Izboljšave

Novatorjem in predlogom izboljšav se tudi v Jelovici posveča vedno več pozornosti. Tokrat nekaj več o zamisli Jožeta Sovinca — referenta za energetiko. Čeprav je ves čas trdil, da njegova zamisel ni vredna posebne pozornosti in se niti ni pustil fotografirati, za bralce le nekaj več o tem, pa sami presodite, če je bilo o tem vredno pisati ali ne.

Jože je namreč predlagal in tudi praktično uresničil naslednjo zamisel. Pri novem stroju za obžaganje je namreč potrebno s kredo označiti napake v lesu, ki jih potem stroj sam odčita in jih z rezom avtomatično odstrani. Nemški monterji so stroju dali v uporabo kredo (rumene), ki pa niso odgovarjale in je zato pri novem stroju prihajalo do napak in zastojev. Ko se je preskusilo rdeče kredo, je bilo vse dobro. Sa-

mo nekaj ne. Tako rumene, kot rdeče kredo je potrebno uvažati iz Zvezne republike Nemčije in seveda za devize. Ena kreda stane 2,5 nemške marke. In tu je Jože začel razmišljati, kako stvar poenostaviti, kako uporabiti domače kredo, ki so mnogo cenejše — stanejo 1,6 dinarja. Vendar tudi te niso ustrezale. Ko pa jim je dodal črnilo flomastra, je bila sled tako izpopolnjene kredo dobra in stroj je lahko obžagoval.

Rešitev je tu in prihranek tudi. Po grobih izračunih, ki so prej premajhni kot preveliki, bi stale kredo iz uvoza na leto 18 starih milijonov dinarjev oziroma za toliko nemških mark, domače kredo pa največ 3 milijone dinarjev. Preprost izračun pove, da je prihranek celih 15 milijonov, verjetno pa celo več.

Sedaj pa torej vaša sodba, ali je Jože res pretirano skromen ali ni? Dodam pa naj še, da Jože tudi drugače stalno premišljuje in išče, kje bi se

še dalo kaj prihraniti. Ze njegovo delo je tako, da kar kliče po idejah. Predvsem kot sam pravi, je največ rezerv v izkoriščanju oziroma v zmanjševanju porabe takomenovane jalove energije. To je tiste energije, ki jo porabi stroj, ko teče prazen, ko se na njemu ničesar ne dela, elektriko pa le troši.

Pa še o eni njegovih rešitvi lahko napišemo nekaj besed. Izpopolnil je stroj za pakiranje oken. V oknih je namreč vstavljena plastika in ta se je običajno strgala že med prevozom ali še prej in seveda okno po montaži in končni obdelavi zidu ni bilo več tako lepo, kot bi lahko bilo. Z malo spremembe strojev (dva sta v Škofji Loki, eden pa v Gorenji vasi) pa se ta polivnilasta prevleka ne trga več in zato tudi pripomb kupcev ni več. Morda za mnoge nepomembna malenkost, za ugled tovarne, ki si mora na trgu kupce dobesedno priboriti, pa velika reklama in dobro spričevalo.

J. Č.

Volitve

Dosedanjim delegatom samoupravnih organov je potekel dveletni mandat in tako smo dne 15. marca 1976 opravili svojo veliko samoupravljalno dolžnost in izvolili v temeljnih organizacijah, skupnih službah in delovni organizaciji za mandatno dobo dveh let nove samoupravne organe, ki nas bodo po redno zastopali v organih, v katere so izvoljeni in nas neposredno seznanjali z vsemi važnejšimi dogajanji v temeljni organizaciji in delovni organizaciji kot celoti. V samoupravne organe je bilo izvoljenih 256 delegatov, ali 23% zaposlenih in sicer v naslednje organe:

1. V temeljnih organizacijah in skupnih službah
 - delavski svet
 - svet delovne enote (samo v TOZD stavbno pohoštvo)
 - odbor za medsebojna razmerja
 - odbor za ugotavljanje kršitev delovnih dolžnosti
 - odbor samoupravne delavske kontrole
2. V delovni organizaciji
 - delavski svet
 - poslovni odbor
 - odbor za družbeni standard in izobraževanje
 - odbor za obveščanje
 - odbor za splošni ljudski odpor
 - odbor samoupravne delavske kontrole.

Volilni rezultati pa so naslednji:

1. Rezultati glasovanja po številu

Zap. št.	Volilna enota	Skupaj volilcev	Glasovalo	Glasovnice			Ni glasovalo
				velj.	nevelj.	oprav. neopr.	
1.	Vzdržev. servis	33	29	29	—	4	—
2.	Zaga	30	28	28	—	2	—
3.	Oken in not. vrat	260	214	185	29	22	24
4.	Oblog in letev	44	39	38	1	5	—
5.	Vhod in gar. vrat	48	42	42	—	6	—
6.	Preddvor	102	92	86	6	10	—
7.	Kranj	62	57	54	3	2	3
8.	Gorenja vas	83	74	74	—	6	3
9.	Sovodenj	54	52	52	—	2	—
10.	Mont. objekti	175	151	148	3	20	4
11.	Trgovina	115	103	91	12	7	5
12.	SDS skup. službe	111	104	103	1	7	—
SKUPAJ DO:		1117	985	930	55	93	39

2. Rezultati glasovanja v odstotkih

— V volilnih enotah

Volilna enota	Glasovalo	Veljav. glasov.	Nevelj. glasov.	Ni glasovalo oprav. neopr.	Skupaj ni glas.	
Vzdrževalni servis	87,88	100	—	12,12	—	12,12
Zaga	93,33	100	—	6,67	—	6,67
Ok. in not. vrat + strok. služb. TOZD	83,32	86,45	13,55	8,45	9,23	17,68
Oblog in letev	88,64	97,44	2,56	11,36	—	11,36
Vhod. in gar. vrat	87,50	100	—	12,50	—	12,50
Preddvor	90,20	93,48	6,52	9,80	—	9,80
Kranj	91,94	94,74	5,26	3,23	4,83	8,06
Gorenja vas	89,16	100	—	7,23	3,61	10,84
Sovodenj	96,30	100	—	3,70	—	3,70
Montažni objekti	86,29	98,01	1,99	11,43	2,28	13,71
Trgovina	89,57	88,35	11,65	6,09	4,34	10,43
SDS skup. službe	93,69	99,04	0,96	6,31	—	6,31

— V TOZD in delovni organizaciji

TOZD	Glasovalo	Veljav. glasov.	Nevelj. glasov.	Ni glasovalo oprav. neopr.	Skupaj ni glas.	
Stavbno pohoštvo	87,57	93,78	6,22	8,24	4,19	12,43
Montažni objekti	86,29	98,01	1,99	11,43	2,28	13,71
Trgovina	89,57	88,35	11,65	6,09	4,34	10,43
Skupne službe	93,69	99,04	0,96	6,31	—	6,31
Delovna organizacija	88,18	94,42	5,58	8,33	3,49	11,82

Volitve so potekale v najlepšem redu, volišča so bila lepo pripravljena, kar gre zahvala volilnim odborom. Prav tako je zelo zadovoljiv volilni rezultat, saj 88,18%

predstavlja veliko politično in samoupravno zavest velike večine članov našega kolektiva.

Franc Pavlin

Naš intervju

Gibanje na prostem koristi. To lahko potrdim s primerom, bolje rečeno, z izgledom tokratnega gosta rubrike »Naš intervju« **Francem Zapolnikom**, obratovodjo obrata Cerklje. Franc namreč že većino svojega življenja dela na prostem oziroma bolje rečeno, na žagah, kjer je bil vedno deležen vseh vremenskih neprilik. Vendar je kljub dobrih 50 letom možak in pol. Ko sem ga obiskal doma na Kokrici pri Kranju, je pravkar popravljaj skupaj s sinom avto. Zavore mu niso delovale, ko se je vraćal iz službe, in seveda je potrebno avto takoj popraviti, da bo drugo jutro nared.

Pa se že dolgo vozite takole v Cerklje?

»Kar 12 let. Pred leti je bilo veliko težje, kot je danes, saj sem se vozil z mopedom in če je bilo slabo vreme, dež ali sneg, sem šel na avtobus, potem pa sem moral presedati in precej pešaćiti. Sedaj pa je veliko bolje ko imam avto, saj je teh 13 kilometrov, kolikor imam do Cerklj, kaj hitro prevoženih. Veliko prej, kot pa bi se vozil v Skofjo Loko. Nova cesta za Brdo je namreć idealna in izognem se vsaki gneći in mestne. mu prometu.«

Po pravici mi povejte, ali kaj neradji hodite na delo tako daleć?

»Priznam, da mi je bilo na zaćetku teško in da nisem nić kaj rad šel na delo na žago v Cerkljah. Danes pa sem z delom zadovoljen in prav rad hodim tja. Tudi med sabo se dobro razumemo in smo kot malo veća družina.«

Prej ste že omenili, da ste 12 let na obratu Cerklje. Koliko let pa ste že na tem delu, to je na žagah?

»Lahko bi rekel, da že skoraj od leta 1949. Služb nisem veliko menjal, većinom pa sem od tega bil na žagah. To delo, ki je sicer teško in dokaj naporno, bom verjetno delal vse do upokojitve.«

Franc Zapolnik je v Jelovici dobro poznan. Dolga leta je aktivno delal v skoraj vseh samoupravnih organih in šele letos mu je potekel mandat v delavskem svetu TOZD-4, kjer ga bo zamenjal drugi delavec iz Cerklj.

Pa so bile te dolžnosti edine, ali jih je še kaj?

»Sem delegat v kranjsko občinsko skupšćino in sicer v delegaciji, ki jo skupno tvori GG Kranj in obrati Jelovica in občini Kranj. Pred vsako sejo imamo posvetovanje in temeljito preučimo vse gradivo, tako da potem lahko zastopamo enotno stališće. Predvsem je naša naloga zastopati širše interese kraja in prebivalcev. Tako lahko navedem primer Cerklj, kjer je v načrtu bilo rekreacijsko središće v bližini obrata, vendar smo na seji predlagali, naj se ta obrat ne premešća alj ukinja, saj je to želja većine obćanov tega področja. Tako bo obrat tudi za naprej še vedno žagal les kmetom.«

Dan ima 24 ur. Doslej sva govorila le pretežno o tistih urah, ki jih preživite na delu. Kaj pa ostale?

»Popoldne se najveć ukvarjam z vrtom in urejanjem okolice hiše. To mi je v veselje. Zadnji dve leti pa sem precej časa porabil za urejanje notranjosti hiše, saj smo zamenjali precej starih stvari, pa še sin je zgoraj naredil svoje stanovanje. Većino stvari sva naredila sama, saj se tako precej prihrani.«

To je bilo v glavnem vse. Najin razgovor se je namreć najveć vrtel okrog obrata. O sebi ni pripovedoval dosti, saj je videti, da je precej skromen. Takega pa ga poznajo tudi drugi v Jelovici, in prav zato so mi svetovali, naj ga predstavim še vam, ostalim, v tej rubriki. Mislim, da si je to zaslužil. Je lik delavca kot je treba in verjamem mu, da na njegovem obratu ni nediscipline, ni zamujanja.

J. Ć.

Poskus reportaže

Pot dolga sedem ur

Letošnji sneg je dostikrat prekrizal račune. Se najvećkrat tistim, ki so morali na delo. Tako sem tudi jaz tisto marćevsko jutro, kljub visokemu snegu odšiel na delo. Moje delovno mesto je oddaljeno dobrih štirinajst kilometrov, snega pa, da Ćezenj ne vidiš. Na delo je treba in ker so edino zanesljivo »prevozno« sredstvo v takem primeru noge, sem pogumno zakorakal in peš odšiel na pot. Polne tri ure je trajala moja hoja po novem snegu, ki se je neprestano vsipaval za pravkar vrtimi koraki in sproti zagrinjal rane v svojo površino. Mnogo stvari lahko premišljuješ med tako hojo, predvsem pa se takrat zaveš, koliko pomeni sedaj motorizacija, saj z mopedom to pot prevozim v dvajsetih minutah. No, kljub temu pa tudi tokrat nisem zamudil.

Celo dopoldne je snežilo. Med delom mi je dostikrat pogled ušiel skozi okno, Će morebiti le orjejo, Će bo mo-

rebiti le peljal avtobus. Vendar je bilo dela zagotovo već drugje in naša cesta ni prišla na vrsto za oranje. Tokrat sem z dosti većjim strahom odšiel z dela in jo zopet peš mahnil nazaj po isti poti. Kaj kmalu sem v nogah zaćutil jutranje tri ure hoje. Utrujenost je bila vedno veća in, ni me sram priznati, skoraj se me je lotevala omedlećava. Vendar sem prav tedaj doćivel nekaj, kar mi je dalo moći za naprej.

Nekje sredi poti sem zagledal nekaj živega ob cesti. Kolikor sem mogel, sem pospešil korake. »Le kaj bi moglo biti v taki pozni popoldanski uri,« sem si mislil. Ko sem se živemu od snega vsem pokritemu bitju približal, sem videl, da je to srna. Ko sem se ji približal Ćisto do glave, me je mило in proseće pogledala, da se kaj takega ne more in ne da pozabiti. Marsikaj sem že v svojem življenju doćivel, vendar nekaj podobnega še ne. Ta divja žival me je gle-

dala tako bisto v oći, Ćeš, pomagaj mi, Će moreš, da bi ji na smrt utrujeni zagotovo priskoćil na pomoć. Tako sem storil tudi sam. Zgazil sem ji sneg prek plazu, ki ji je odrezal slabo utrto gaz po cesti. Ko se je približala reki, je skoćila še Ćez manjši kup snega in jo ob reki, kjer je v nizki vodi imela dovolj dobro hojo, kaj hitro izginila za prvim ovinkom in s tem tudi meni izpred oći.

Verjemite mi, da mi je bila pot od tega trenutka naprej precej lažja, krajša in tudi hitreje sem napredoval. Ne pretrgoma sem premišljeval o bistrem pogledu srne, o njenih prosećih oćeh. V njih je bila tudi volja za življenjem in trdna vera, boriti se do zadnjih moći. Nehote ti žival da spodbudo do še većjega premagovanja naporov. In tudi pot seveda zato ni bila već teška, pa Ćeprav je skupno trajala tega dne kar sedem ur.

R. Primoćić

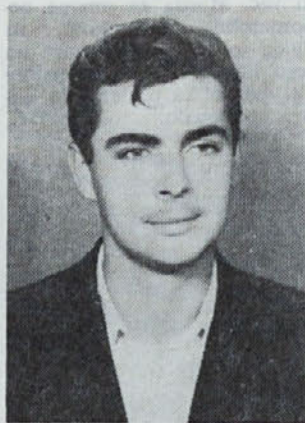
Pozdravni govor vodje poslovalnice Sarajevo ob otvoritvi

Dragi gostje!

Sastali smo se da zajednićki uvelićamo ovu našu skromnu i znaćajnu radnu pobjedu.

Jelovica je radna organizacija koju Ćine Ćetiri osnovne organizacije udruženog rada i 1100 radnika.

Osnovna djelatnost nam je proizvodnja i prodaja gradjevinke stolarije, zatim montažni stambeni objekti, vikendice, barake i poslovni prostori po sistemu »ključ u ruke«.

Naša radna organizacija uključena je u složenu organizaciju udruženog rada Gorenjskog regiona. To medjutim nije bila smetnja da se »Jelovica« pokaže kao aktivan privrednik u svim područjima Jugoslavije, jer poslućujući preko 16 svojih poslovalnica i predstavništva radimo na Ćetavoj teritoriji SFRJ.

Na tržištu S. R. Bosne i Hercegovine prije 1972 godine »Jelovica« se nije pojavljivala. Tek otvaranjem poslovalnice u Sarajevu, u drugoj polovini 1972 godine, poćinje »Jelovica« snabdjevanje bosansko-hercegovaćkog tržišta.

Poslovalnica u Sarajevu je otvorena zahvaljućujući saradnja Stambenog preduzeća Sarajevo, koje nam je dalo poslovni prostor, razumjevanju opštine Centar i Novo Sarajevo te inspekcijских službi Grada Sarajeva.

Tadašnji, poćetni promet poslovalnice bio je oko 260 milijuna starih dinara.

Današnja poslovalnica Sarajevo, radi na gotovo Ćitavoj teritoriji BiH i Crne Gore.

Da je poslovalnica našla svoje mjesto na tržištu SR BiH, najbolje pokazuje ostvareni promet u tek minuloj 1975 godini od 1 milijardu i 850 milijuna starih dinara, u koju cifru nije uraćunata vrijednost dopunskog asortimana koji Ćine sve vrste gradjeviniskog materijala uvijek manjkavih na našem tržištu.

Zbog sve većih potreba i naše želje da se što brže, jednostavnije i preciznije bude na usluzi kupcima, zakljućili smo i organi upravljanja te donijelu odluku da se izgradi nova poslovalnica u Sarajevu.

Ovaj, za naše uslove, tećak poduhvat uspješno smo obavili, zahvaljućujući svesrdnoj pomoći kako svih članova poslovalnice tako i rukovodstva

»Jelovica« koje je imalo razumjevanja za ovakve poduhvate.

Vidjeli ste skladište koje ima 1700 m² zatvorenog i oko 1500 otvorenog skladišnog prostora. Investicija iznosi Ćca 3.500.000 novih dinara, koliko je izgradnja skladišta koštala, omogućiće nam da u svakom momentu imamo mogućnost da kupcima ponudimo gradjevinisku opremu u vrijednosti od jedne milijarde starih dinara.

Pored toga, ostalim gradjeviniskim materijalima ostvarićemo kompletno skladište kakvih ove vrste u Sarajevu uopšte nema.

To Će imati za posljedicu da već ostvarena i dobra saradnja sa gradjeviniskom operativom bude još kompletnija i bolja.

Faruk Sahinpašić
— vodja
poslovalnice Sarajevo

JELOVICA

Smučarji so tekmovali

Po dvoletnem presledku nam je letos končno uspelo organizirati prvenstvo Jelovice v veleslalomu za leto 1976. Neugodne snežne razmere v lanskem letu so povzročile izpad tega tako popularnega tekmovanja. Res je, da bi tekmovanje tudi lansko zimo bilo mogoče izvesti na bolj oddaljenih smučiščih, toda to bi bilo povezano z neprimerno večjimi stroški in izpadi na delovnih mestih, tega pa si nismo mogli privoščiti kljub izrednemu pomenu tovrstne rekreacije za številne člane kolektiva. Smučarji tretjajo sleherno zimo, ali bo dovolj snega v neposredni bližini podjetja, kajti le-to je pogoj za izvedbo prvenstva.

Letos je na srečo bilo drugače. Ko je že sredi februarja kazalo, da je na pragu pomlad, je zima pokazala zobe in zasnežene planine so zažarele v vsej svoji beli lepoti.

V petek, 5. marca, se je zbralo na Starem vrhu nad 40 smučarjev in se pomerilo na dokaj zahtevni progji veleslalom. Traso s 30 vratci je postavila ekipa petih smučarjev, pod vodstvom Branka Medje. V prekrasnem vremenu je končno vodja tekmovanja Franc Zihlerl dal znak za start. Najprej so tekmovala dekleta, pri teh je bila udeležba skromna — nastopile so

le tri. Glede na število članov kolektiva pa tudi število moških ni zadovoljivo, saj vsi vemo, da se s smučanjem bavi mnogo ljudi v podjetju.

Predvidena sta bila dva teka, toda že po prvem je odstopilo ali bilo diskvalificiranih nad 50 % tekmovalcev. Da bi se to v drugem teku ne ponovilo, so organizatorji enostavno zaključili tekmovanje. Že po tradiciji pa so številni odstopajoči krivili za svoj neuspeh traserja Medjo, nihče pa ni potrkal na svojo zavest, namreč ali so bili mogoče vzroki pri njih samih oz. da so le nekoliko dlje kot bi bilo treba posedeli v vaškem bifeju, namesto da bi se ogreli na snegu in preštudirali progo. Morda je bila progga res nekoliko bolj zahtevna, toda Branko Medja je to zahtevnost opravičil s tem, da tudi na republiških tekmah lesnih delavcev proge niso lahke in prvenstvo Jelovice je bilo obenem izbirno tekmovanje za omenjeno prireditev na republiškem nivoju.

Po končanem tekmovanju je sledila majhna pogostitev tekmovalcev pri Čemažarju, nakar je Lojze Blatnik raztegnil svoj zvoneči meh, katerega je poleg smučic prinesel na Stari vrh in z njim razveselil staro in mlado. Veselo vzdušje je še popestril nena-

javljen prihod predsednika sindikalne organizacije Jelovice Franca Stražarja. Prešerna pesem je odmevala v zimski večer in končno zamrla ob poslednji vožnji žičnice v dolino.

Rezultati:

Zenske:

1. Oblak Smiljana 76,0
2. Emeršič Stanka 78,2
3. Kustec Lidija 92,6

Moški:

1. Medja Branko 48,8
2. Rupar Ivan 51,0
3. Plešec Miha 52,4
4. Božič Milan 55,6
5. Jenko Franc 57,6
6. Osredkar Miran 57,8
7. Tavčar Vinko 61,0
8. Puhar Boris 62,8
9. Jereb Janko 71,2
10. Klevišar Rajko 74,4

Uvrščenih je bilo 15 tekmovalcev, ostali so odstopili ali bili diskvalificirani. Za tolažbo naj jim bo prvenstvo v prihodnjem letu, na katerem so vabljeni tudi ostali, ki jih letos ni bilo na Stari vrh.

Jenko Franc

Enj od mraza, drugi od treme — tretjajo

Med smučaško elito — Franc Stražar

Branku — lovor

Ivanu — tovor

Prvenstvo podjetja v šahu

Kalan Karel — letošnji prvak Jelovice

PRVENSTVO PODJETJA ZA LETO 1976									ŠT. TOČK	MESTO	
27. 2. 1976											
	PRIMEK IN IME	1	2	3	4	5	6	7	8		
1	KALAN KAREL		1	2	2	1	2	2	2	12	I.
2	RUPAR JOŽE	1		2	2	1½	2	1	2	11½	II.
3	BERTONCELJ ANDREJ	0	0		2	2	1½	2	2	9½	III.
4	PINTAR MIRKO	0	0	0		1½	1	2	2	6½	IV.
5	MEDJA BRANE	1	½	0	½		2	1	1	6	V.
6	OLEJAR ROBERT	0	0	½	1	0		1	2	4½	VI.
7	MADJAR ANTON	0	1	0	0	1	1		1	4	VII.
8	KOKELJ RUDI	0	0	0	0	1	0	1		2	VIII.

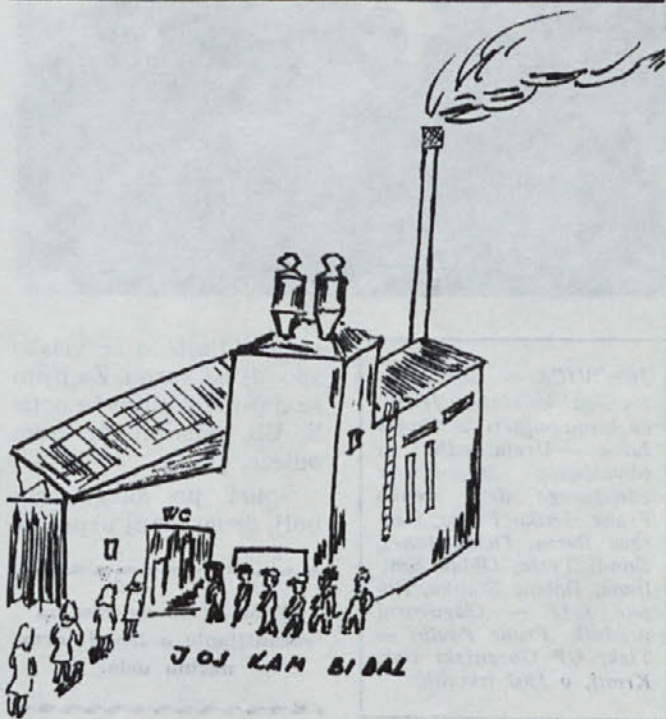
Izmed turnirjev, ki jih organizira naša šahovska sekcija, je turnir za prvenstvo podjetja za udeležence vsekar najbolj pomemben. Zal se je letošnjega tekmovanja udeležilo izredno skromno število šahistov, odsotni so bili celo nekateri stalni udeleženci turnirjev (Vendramin, Madjar Jože, Horvat itd.) Kljub temu je bilo tekmovanje zanimivo in borbeno. Pr-

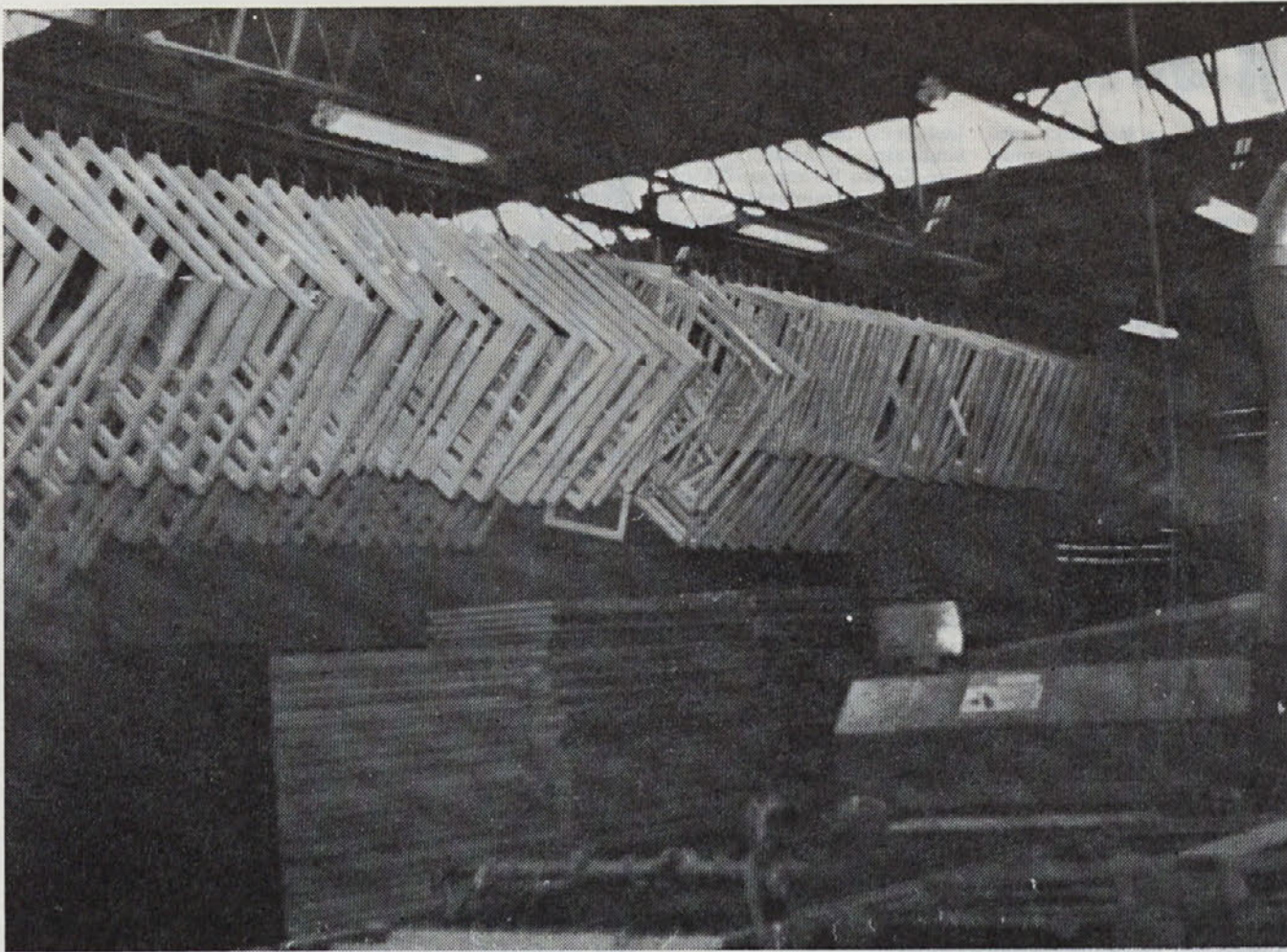
va favorita Rupar in Kalan sta to vlogo opravičila in nista dovolila nobenih presenečenj. Čeprav sta v obeh medsebojnih srečanjih remizirala, je bil tokrat Kalan uspešnejši in je zmagal z minimalno prednostjo. Tretje mesto je že po tradiciji osvojil Bertonec Andrej.

Šahiste Jelovice čaka v marcu še ekipno občinsko prvenstvo, na katerem naše pod-

jetje vedno igra vidno vlogo — lansko leto je bilo drugo za LTH. V aprilu in maju se bodo organizirali še pregledni turnirji za izbor petčlanske ekipe, ki bo zastopala Jelovico na letnih športnih igrah. Želimo, da bi bila tokrat udeležba večja, saj je znano, da šah v našem podjetju predstavlja priljubljeno vrsto rekreacije.

Brane Medja

Tekoči trak okenskih okvirjev

Izlet na Jalovec

(Nadaljevanje iz 8. številke)

Sedaj pa po melišču Jalovške škrbine do stene nad spodnjim delom Ozebnika. Ivan samo nos pokaže čez rob in se od-

loči, da gre raje takoj nazaj na Vršič. Precej srhljivo je. Sedimo na robu in se odločamo. Veter nas bo vsak čas odpihnil. Dilemo reši Brane, spusti

Spodaj še kakšno uro hoda, že vidimo Planinski dom v Tamarju, desno pa veličastno steno Travnika. Ura je že tri popoldne, hitimo v dolino. Pozabljeni so mraz, veter in tesnoba. Zopet padajo vse se pripombe. Oziramo

se nazaj proti Jalovcu, Mojstrovki in se veselimo, da smo uspeli. Spominimo se besed oskrbnika iz zavetišča pod Špičko: »Jalov'c je Jalov'c, dev'švedu; Jalov'c je črn. Na eno stran tavžnt, na drugo stran tavžnt, vmes pa

steza, ki včasih pelje res v Dovje.«

Tamar — prav prileže se »ta zelen«. Na spominke kartice pritisnemo še zadnji žig. Pozdravi domačim in sodelavcem.

Oskrbnik streže — juha z zlatimi kroglicami — mhm, kako hrustajo, so nekaj enkratnega, pa kaj bi govoril, poskusite sami. Dober tek. Še skupinski posnetek, da lahko predložimo dokaz, da smo vsi srečno in seveda uspešno zaključili turo.

Zaključili? Brane pravi: »Še eno uro hoje, pa smo na avtobusu.« No, od tiste ure potem nastanejo dve, tako da je zaključek ture šele ob pol sedmih zvečer v Kranjski gori.

Utrujeni in zadovoljni se zbašemo v avtobus. Kar bolj tihi smo in vsak zase premišljuje o preteklih dveh dnevih, le Brane prav resno in strokovno razlaga sopotnici o hoji in plezanju v gorah. Kranj — tu se razidemo. Lep izlet je za nami.

V ponedeljek smo vsi zadovoljni in veseli zopet na svojih delovnih mestih. Malo bolj trdo hodimo, pa kaj zato. Če pomislimo nazaj, si rečemo: »Še nas boste videle planine, saj smo vas samo okusili.«

Mik

JELOVICA — glasilo delovnega kolektiva Jelovica, lesna industrija Skofja Loka — Ureja: odbor za obveščanje organizacije združenega dela: Jenko Franc, Jenko Franc, Ogorc Bert, Tušek Janez, Bondi Tjaša, Oblak Smiljana, Dolenc Stanka, Rutar Jože — Odgovorni urednik: Franc Pavlin — Tisk: GP Gorenjski tisk, Kranj, v 1300 izvodih.

se po klinih in že vriska spodaj na snegu. Za njim se nato spustimo še ostali. Uh, mislim, da vsem odleže.

Spust po snegu, eni bolj, drugi manj uspešno.

Nikoli ni škoda časa za razmišljanje o izboljšanjem načinu dela.

V prírezovalnici Tehnika ne pozna meja

